

undersøgelse til saglig belysning af konkurrencebegrænsningernes virkninger i relation til lovgivningens formål. Såfremt de pågældende virksomheder efter den herved stedfundne klarlæggelse af forholdene fastholder deres standpunkt, indbringer ombudsmanden sagen for næringsfrihedsrådet.

Ved de — som regel offentlige — forhandlinger for næringsfrihedsrådet procederes først spørgsmålet, om konkurrencebegrænsningen har skadelig virkning, og såfremt rådet finder, at dette er tilfældet, optages der forhandling om ophævelse eller ændring af konkurrencebegrænsningen. Fører disse forhandlinger ikke til resultat, afgiver rådet i sager af større betydning indberetning til regeringen.

12. Forhandling for næringsfrihedsrådet skal efter loven kunne finde sted, *såfremt* der mellem virksomheder er afsluttet kartelaftaler eller anden lignende overenskomst eller iøvrigt hersker forståelse om fælles optræden, som berører pris-, produktions-, omsætnings- eller transportforhold (karteltilfælde), eller *såfremt* indenfor en bestemt branche en enkelt virksomhed eller en gruppe af virksomheder med fælles ejerinteresser repræsenterer en væsentlig del af omsætningen i hele landet eller en del af dette (monopoltilfældet).

I loven er det pålagt rådet særlig at søge at hindre konkurrencebegrænsninger, hvor et samarbejde om prisfastsættelse eller markedsdeling (pris- og kvoteaftaler m. v.) er egnet til i væsentlig grad at påvirke prisdannelsen, og hvor et kartel, en dominerende enkeltvirksomhed eller en gruppe af finansielt forbundne virksomheder diskrimi-

nerer overfor andre virksomheder (eksklusivaftaler m. v.).

Ved forhandlingerne om konkurrencebegrænsningerne tilsigtes først og fremmest at tilvejebringe en tilstand, der er præget af større konkurrence, og direkte regulering af priserne skulle derfor principielt ikke komme på tale som led i ombudsmandens og næringsfrihedsrådets virksomhed.

13. Den praktiske betydning af den ved loven indførte undersøgelses- og forhandlingsprocedure vil bero på, i hvilket omfang de enkelte virksomheder og brancher vil bøje sig for næringsfrihedsrådets autoritet. Denne antages styrket af den offentlighed, der bliver om rådets arbejde, og af hovedorganisationernes almindelige indstilling til konkurrencebegrænsningerne, der vil være påvirket af ønsket om også på længere sigt at undgå en lovgivning med tvangsbeføjelser.

Ombudsmanden har allerede taget en række aftaler op til behandling. Enkelte aftaler af mindre betydning er alene efter ombudsmandens henstilling blevet ophævet eller ændret, medens behandlingen af de øvrige sager endnu ikke er nået så langt, at ombudsmanden har kunnet træffe beslutning om indbringelse for næringsfrihedsrådet.

Det indtryk af den svenske lovgivning, vi hermed har redegjort for, støtter sig som anført på en række samtaler ved et kort besøg i Stockholm. De svar, vi fra forskellig side fik på vore spørgsmål, var på de fleste punkter sammenfaldende, men de blev i alle tilfælde fremsat med det forbehold, at loven af 1953 er så ny, at det på indværende tidspunkt er vanskeligt at bedømme dens virkninger på længere sigt.

Poul Dahlgaard.

Henning Kjølby.

Povl Nørgaard.